

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

červen 2017

SVATBA. Babička paní Věry si moc přála dožít se vnučiny svatby. Podařilo se. Paní Věra ve svatebních šatech i s ženichem pospíchali za babičkou ukázat jí svatební kytici. Už tehdy se o ni vnučka starala s pomocí pracovníků domácí hospicové péče. Babička dva dny po svatbě zemřela. Charita doprovází lidi na konci jejich života přímo u nich doma 20 let. Příběhy z domácí hospicové péče si veřejnost může přečíst již 4. a 5. července v Dny lidí dobré vůle na Velehradě. V charitním stanu vedle baziliky si prohlédne i osobité snímky legendy české fotografie Jindřicha Štreita. Návštěvníkům navíc na místě poradí odborníci.

Foto: Jindřich Štreit

obsah

Duchovní slovo:

V srdci každého je bolest a hněv.....2

Meziříčí, Vsetín.....5

Zprávy z arcidiecéze:

Noc kostelů a Charita: příběhy, zamyšlení, beseda a hra na housle.....3

Charita vyšle do ulic kameloty s Povodňovým zpravodajem.....4

Humanitární pomoc:

Haiti zabavilo děti na pražské Palmovce.....15

Charitní pracovník byl k ruce zubaři. 15

Naplňte s námi Kontejner pro Haiti.....16

Z farních a oblastních Charit:

Hranice, Luhačovice, Olomouc, Uherské Hradiště, Valašské

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci, vybral jsem pro vás tentokrát pasáž zpracovanou podle knihy: Jeana Vaniera „Krása lidskosti“, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Jean Vanier je kanadský katolický teolog, humanitář a zakladatel komunit L'Arche (česky Archa), ve kterých bydlí ve společném domově lidé s mentálním postižením spolu s asistenty a vzájemně se tak obdarovávají. Je také zakladatelem hnutí Víra a Světlo. V roce 2015 se stal laureátem Templetonovy ceny. Do období dovolených vám přeji, abyste si odpočinuli a načerpali nových sil do naší náročné a zároveň obohacující služby.

P. Bohumír

V srdci každého je bolest a hněv Mnoho bolesti a spousta hněvu

Zastavme se a zaposlouchejme se do toho, co říká naše vlastní srdce. Dotkneme se tak možná mnoha bolestí i spousta hněvu. Možná se dotkneme také osamělosti a mučivé úzkosti. Pak ale zaslechneme i cosi, co je ukryto ještě hlouběji. Uslyšíme hlas Ježíšův, hlas Boží. A zjistíme, že v našem srdci se jakýmsi tajemným způsobem ukrývá Kristovo srdce, a tehdy uslyšíme tato slova: „Miluji tě. Jsi v mých očích drahý a vzácný.“

Každý člověk má v sobě nějaký dar, který může nabídnout druhým

Poselství evangelia spočívá v tom, že každý z nás je Bohem milovaný, že každý z nás má velkou cenu a každý z nás má v sobě nějaký dar, který může nabídnout druhým. Každý člověk je důležitý. I když je jakkoliv nedokonalý. Věříš tomu? Věříš, že i ty jsi důležitý? Věříš tomu, že i ty můžeš udělat něco, aby se tento svět stal lepším místem? Důvěřujme tomu, že na každém z nás záleží, že máme velkou cenu,

že máme světu co nabídnout! První a základní krok k tomu, abychom mohli přinášet dobrý užitek, spočívá v tom, že si především budeme neustále připomínat, že nás Bůh miluje. On našťestí nezná jen naše chyby a naše slabosti. On ví, které problémy pramení z naší minulosti, i o tom, co jsme zdědili po předcích. Zná ale především naše obdarování, zná naše možnosti, ví, jak můžeme každý na svém místě – nepatrně krok za krokem - proměňovat svět v lepší místo.

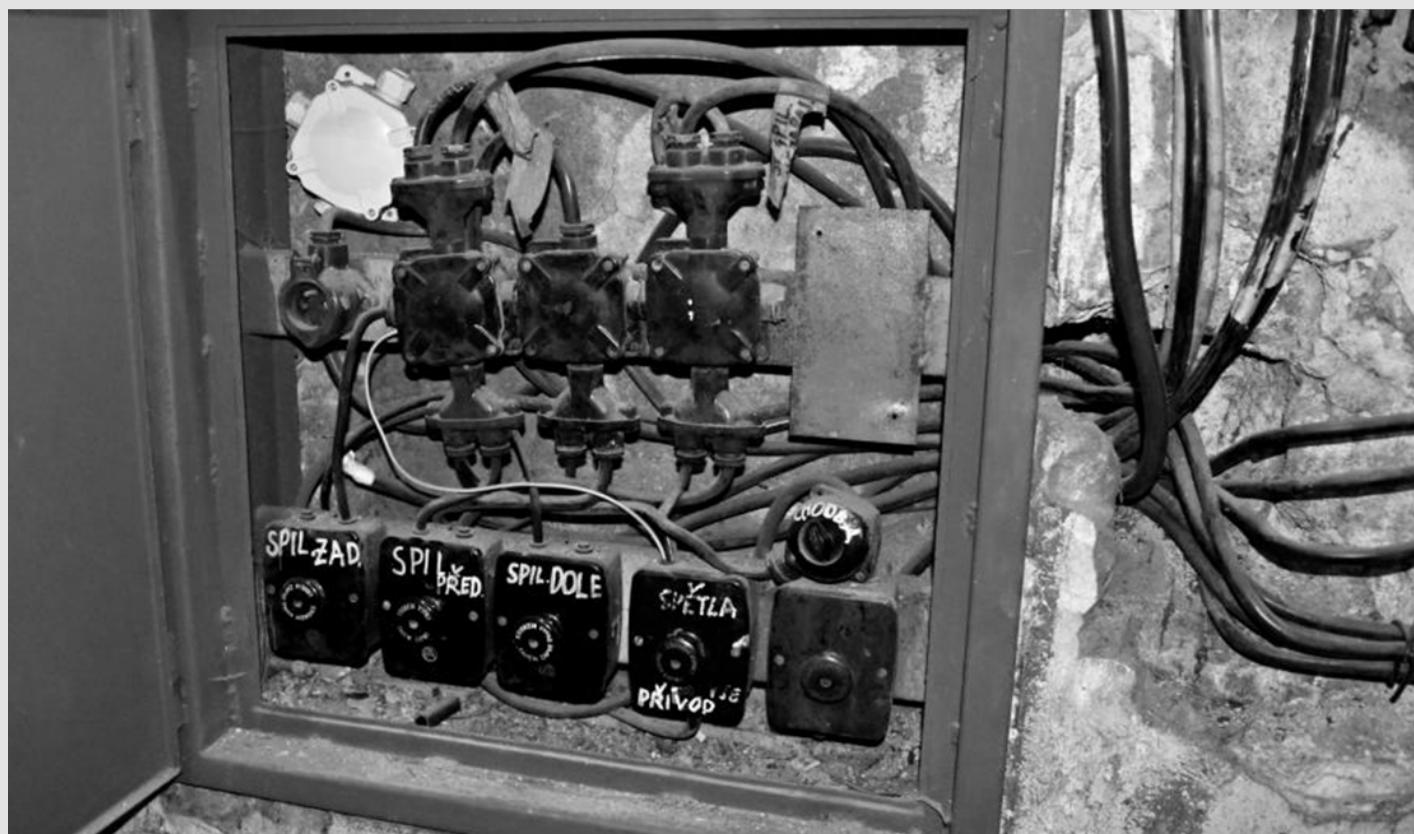
Náš život nemá za cíl jen změnit tento svět

Nejsme voláni především k činnostem. Náš život nemá za cíl jen změnit tento svět, protože kdyby tomu tak bylo, ocitli bychom se v kruhu, který nikdy nekončí. Jestliže ale skutečně chceme měnit tento svět, je to možné jedině tím způsobem, že začneme lidi ve svém okolí milovat = chápat je, mít k nim úctu, chtít pro ně dobro... Je ale nutné, abychom se předtím, než začneme proměňovat svět, sami stali milujícími lidmi a otevřeli se zkušenosti lásky, zkušenosti s nekončícím. Tento prožitek je nesmírně křehký a začíná v tichém šepotu zklidnění se a pokoje. Začíná v modlitbě.

Modlitba není mumlání nesmyslných slov

Modlitba není bezmyšlenkovitě mumlání nesmyslných slov, ale otevření vlastního srdce věčné Lásky, která je zdrojem všeho, z níž pramení celé stvoření. Modlitbou odpovídá naše srdce Bohu, který je láska. Modlit se znamená otevřít své srdce pokoji Božím, otevřít svou mysl a své srdce Božím Duchu. Modlitba je touha po tom, aby nás naplnil duch lásky, spravedlnosti a pokoje. Znamená to nabídnout se Bohu, který je láska, jako slabé nástroje jeho lásky, abychom po celé naší zemi a přede všemi, které známe, vyzářovali pokoj, soucit, sladkost, vlídnost a milosrdenství Boží. Měli bychom přicházet před Boha a prosit ho: „Dej mi svého ducha. Jsem tak slabý. Pomoz mi!“

Redakčně upraveno.

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Noc kostelů a Charita: příběhy, zamyšlení, beseda a hra na housle

Olomouc - Prostorem kaple se vznášejí nejen slova, ale i verše a zvuk houslí. Mezi kostelními lavicemi prochází spousta lidí, mlčky si prohlížejí oltář, kříž, koukají vzhůru ke klenbě. Je pátek 9. června – Noc kostelů. Arcidiecézní charita Olomouc zve návštěvníky do kaple Božího milosrdenství, která stojí v jejím dvoře, a také do kaple sv. Anny, ta se nachází vedle dómu. Do obou kaplí tak toho večera míří téměř 1 500 návštěvníků.

Už po šesté hodině přicházejí do Kaple Božího milosrdenství první návštěvníci a sbírají další razítko do svého poutnického pasu. Později jsou mnozí „poutníci“ překvapeni. V kapli na ně totiž nečeká jen prohlídka. Od 19 hodin se někteří zapojí do besedy s Jiřím Borikem, který přiblíží život v Hospici na Svatém Kopečku. „U lidí, o které pečujeme, je důležité rozvíjet i jejich zájmy, koníčky. Například jeden pán začal hrát karty a velmi se potom zlepšil. Výjimkou nejsou u našich pacientů ani šachy nebo Člověče, nezlob se,“ sděluje ředitel hospice s tím, že se do hry s klienty zapojují i někteří pracovníci hospice. Podle Jiřího Borika tak jsou všichni bez výjimky sociálními pracovníky. „Zmínila to jedna paní, která u nás byla na návštěvě, a měla pravdu. Například naše paní uklízečka měla pěkný vztah s naší klientkou. Ta odmítala stravu, a proto jsme na ni začali působit právě přes paní uklízečku, které důvěřovala. Společně se nám pak opravdu povedlo docílit toho, že paní začala jíst, což bylo důležité,“ podotýká Jiří Borik. Součástí jeho besedy je i promítání snímku z prostředí hospice.

Po besedě se začíná přímo v prostorách kaple recitovat a hrát na housle. Ze sbírky básní tam přednášejí Ludmila Nováčková a Jitka Dobrovitovská. Ty se nechaly při psaní veršů inspirovat právě zážitky, které prožily u lůžek umírajících. Na konci života je doprovázely jako dobrovolnice.

Život – hra o dvou dějstvích

Následuje zamyšlení prezidenta Arcidiecézní charity Olomouc a duchovního Bohumíra Vitáska nad životem – hrou o dvou dějstvích. Otec Vitásek také návštěvníky kaplí provází. Upozorňuje třeba na dřevěný kříž s Ježíšem Kristem nebo křížovou cestu. Právě její součástí je velkoformátová fotografie, kterou Charita každý rok mění dle tématu, na který se toho roku zaměřuje. O Noci kostelů tak prostor kaple ozdobil snímek fotografa Pavla Langer. Ten zachytil objektivem fotoaparátu propletené ruce dvou lidí. Dávají vědět o péči o druhé, o doprovázení na konci života, blízkosti, smíření – o Domácí hospicové péči.

Stejná téma akcentuje Charita i v kapli sv. Anny. Návštěvníci tam mohou usednout do kostelních lavic a obdivovat nejen prostor kaple, ale také snímky legendy české fotografie Jindřicha Štreita. K jeho fotografiím na téma stáří Charita přidala příběhy těch, kteří se starali o své blízké na sklonku života, či pracovníků Charity.

Mladá žena, která se doma starala o svou maminku na sklonku jejího života a prožila s ní chvíle náročné a zároveň naplněné hlubokým vztahem, řekla: „Po tom, co jsem s maminkou prožila, se už nebojím smrti.“

O letošní Noci kostelů Charita vzkazuje: jsme tady, abychom pomohli prožít vašim nejbližším závěr jejich života v láskyplném rodinném prostředí a vám umožnili toto prostředí poskytnout.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Charita vyšle do ulic kameloty s Povodňovým zpravodajem. A nejen to

Arcidiecéze olomoucká – Červenec 1997. Deset centimetrů od stropu. Až tam sahala voda v bytě paní Cyrilky. Bydlela v suterénu činžovního domu v Uherském Hradišti. A když se přivalily záplavy... Nábytek, oblečení, nádobí, fotografie, doklady – vše utopeno. Paní stačila být před zaplavením opustit. Když se tam vracela, nezbylo vůbec nic. Jen voda a bláto. „Za vším, co jsem prožila, dělám tlustou čáru. Snad budu moct začít nový život,“ řekla. Postihlo ji neštěstí, ale brala je s nadhledem. Žádná hysterie. Nastal čas začít uklízet, pracovat, vytvářet nové... Žít.

Na některých místech zůstala po největší pohromě, kterou Česká republika pamatuje, ryska. Ta hlásí: až sem sahala voda. Povodně, které udeřily nečekanou silou, se však vryly do paměti spousty zasažených, také do paměti Charity. Ta připomene 20. výročí nejen ze svého pohledu, ale také z pohledu zasažených, zachránců, fotografů či rozhlasových tvůrců...

www.povodne97.cz. Arcidiecézní charita Olomouc spustila speciální povodňový web. Lidé se tam začtou do příběhů, které se doopravdy staly. Připomenou si, jak se velká voda valila dál den po dni, jak konkrétně Charita pomáhala zasaženým a jak se spousta lidí dobré vůle spojila proti ničivému živlu. Prohlédnou si také dobové snímky fotografa Jiřího Kopáče a začtou se do sedmi čísel Povodňového zpravodaje vydávaného v létě 1997. Web zmíní i aktuality, které se chystají ve spojitosti s výročím.

Povodně v minutových hrách. Některé z příběhů na webu inspirovaly i rozhlasové tvůrce. Jejich minutové hry bude možné

přehrát v sekci Příběhy hned po premiéře na vlnách Českého rozhlasu Olomouc.

Povodňový zpravodaj 20 let poté. V době povodní v sídle Arcidiecézní charity Olomouc vycházel Povodňový zpravodaj. Na jeho stránkách se lidé uvězněni ve svých domech dozvídali, co se děje, na co si dát pozor a někteří přes něj dokonce i hledali své příbuzné, se kterými se po záplavách nemohli spojit. Vybrané články a fotografie Charita zveřejní ve speciálním vydání. Kameloti je rozdají v centru Olomouce v pondělí 10. července. Zájemci si je poté budou moct přečíst i na dalších místech v Olomouci.

Tehdy a teď - videa. Překlenout se ze současnosti do minulosti bude možné i prostřednictvím video spotů. Ty zabírají konkrétní místa z olomouckého Černovíru a Lazců, z Troubek, Mítovic a Mladče. Záběry diváci mohou zhlédnout na svých televizních obrazovkách, např. v TV Noe a na dalších stanicích.

Na záplavy takového rozsahu nebyl nikdo připravený. Pohroma téměř ochromila všechny úřady, potřebné služby, lokální tisk. Charita se v této situaci snažila dopravit co nejrychleji a neefektivněji pomoc k zasaženým. Záchranný systém tak velkého rozsahu vznikl v přímém přenosu. Charita děkuje všem, kteří v oné těžké době zachraňovali a pomáhali...

*Karolína Opatřilová, ACHO
Foto: Jiří Kopáč*

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Hranice

Klienti Charity Hranice se vydali na pouť do Dřevěného městečka

Klienti terénních služeb Charity Hranice společně s těmi, kteří o ně pečují – rodinnými příslušníky, přáteli, nebo se svými pečovatelkami či osobními asistentkami se v úterý 30. května vydali na pouť tentokrát do Rožnova pod Radhoštěm.

Dopravní prostředek, který umožnil společné putování, byl zvolen s ohledem na zdravotní stav klientů – někteří jeli osobními auty, většina společně autobusem. K pohybu na místě samém využili naši klienti osm vozičků a tři chodítka. Pozvání na pouť také přijaly naše dobrovolnice z Charitního šatníku v Hranicích a volná místa v autobuse obsadili farníci z Hranic a Lipníka nad Bečvou. Naše pozvání ke společnému putování autobusem přijal také otec Radomír Šidleja z Drahotuš.

Krásný slunečný den ve městě v údolí Rožnovské Bečvy na úpatí památné hory Radhošť jsme prožili v srdci známého skanzenu v Dřevěném městečku. V jeho areálu jsme si důkladně prohlédli kostel svaté Anny s přilehlým Valašským Slavínem, Billův měšťanský dům, rožnovskou radnici, fojtství z Velkých Karlovic, špalkové úly, palírnu a v sýpce jsme zhlédli interaktivní expozici „Jak stavěli naši předkové“, která ukazuje řemeslný důvtip předchozích generací při stavbě domů i hospodářských objektů. Většina poutníků přivítala možnost se duchovně občerstvit a prožít společně mši svatou v dřevěném kostelíčku svaté Anny, kterou sloužil otec Radek. Připomněl nám svátek svaté Zdislavy, důležitost rodiny pro každého z nás i radost z toho, že máme komu odpouštět a za koho se modlit. Zasloužený odpočinek i možnost občerstvení znaveného těla poutníkům poskytlo venkovní posezení v hospodě Na posledním groši. Poutníci z Hranicka i Lipenska vyjadřovali při rozvozu do svých domovů spokojenost, i když únava byla znát.

Akce proběhla za podpory Města Hranice. Velký dík patří otci Radomíru Šidlejovi z Drahotuš, který nám věnoval svůj čas a rozdával kolem sebe dobrou náladu.

Radka Andryšková,
pastorační asistentka Charity Hranice

Setkání v Meditační zahradě

Ve čtvrtek 8. června se v odpoledních hodinách mezi záhony vonících bylinek a pestrobarevných květin Meditační zahrady v Lipníku nad Bečvou uskutečnila akce Charity Hranice, konkrétně její lipenské pobočky. Jsme velmi rádi, že naše pozvání k přátelskému setkání přijali nejen naši klienti, ale i další příznivci naší organizace, velký počet místních občanů a v neposlední řadě i zástupci farnosti a města Lipník nad Bečvou.

V úvodu přivítal na pódiu ředitel Charity Hranice Jan Hegar místostarostku Lipníka nad Bečvou Danu Navrátilovou. Oba promluvili o důležitosti vzájemné spolupráce. Celým programem velmi mile provázela Marie Šuláková, která na úvod seznámila přítomné s historií lipenské Charity z doby její samostatné činnosti. Na pódiu pozvala její tehdejší ředitelku, Nadu Ciprisovou, dříve Vrbíkovou, která zavzpomínala na těžké začátky v rozjezdu Charity, projevila radost z pokračování započatého díla a popřála mnoho dobrého do dalších let.

Celé odpoledne bylo naplněné hudbou, zpěvem, tancem a také dobrou náladou, k níž přispěli všichni účinkující. Dále si bylo možné nechat zdarma změřit krevní tlak a glykémii, prohlédnout kompenzační pomůcky či pečující kosmetiku. Pro potěchu a ke koupi byly vystaveny výrobky Denního centra Archa a Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Fénix. V rámci programu byly představeny sociální a zdravotní služby Charity Hranice a Dobrovolné sdružení stomiků České ILCO.

Celé setkání uprostřed zeleně Meditační zahrady bylo neseeno touhou pracovníků Charity vytvořit společenství lidí, kteří se obohacují navzájem, poznávají se a hovoří spolu od srdce k srdci.

*Kolektiv zaměstnanců
Charitní pečovatelské služby Lipník nad Bečvou*

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Lidé z Denního stacionáře Luhačovice si užili jízdu turistickým vláčkem

Ve středu 25. května uživatelé Denního stacionáře Luhačovice vyrazili na projížďku do okolí výletním turistickým vláčkem agentury Kita.cz. Pro seniory a zdravotně postižené to byla vítaná změna. Mohli si tak prohlédnout okolí z jiné perspektivy a podívat se do míst, kam se již tak často nedostanou.

Jelikož by naši klienti nenaplňovali celý vláček, pozvali jsme na společnou projížďku i kamarády ze stacionáře z Brumova. Po společném čekání mohli nastoupit všichni uživatelé z řad seniorů, zdravotně hendikepovaných a vozíčkářů. Po domluvě s řidičem

jsme se vydali směrem na Luhačovskou přehradu a mohli jsme z vláčku pohlédnout na Luhačovice, okolní Pozlovice a část přehrady trochu jinak.

Děkujeme ochotnému řidiči za příjemnou projížďku.

Děkujeme kulturně informačně turistické agentuře Kita.cz a panu Kotasovi za zprostředkování tohoto zážitku, který jsme dostali darem.

Anna Martincová

Každoroční výlet na Provodov - Maleniska patří k poutní tradici Denního stacionáře

Opět jsme se po roce s uživateli Denního stacionáře podívali na Provodov. Cílem naší cesty byl poutní kostel Panny Marie Sněžné na Malenisku. Jezdíme sem s uživateli, seniorkami ze Strahova a častými návštěvníky programů každý rok. Toto místo plné zeleně a vody je pro nás oázou klidu.

Ve středu 31. května jsme návštěvu poutního místa zahájili osvěžením z pramene a plněním léčivé vody do láhví. Chvíli jsme pobýli v okolí poutního kostela, a pak jsme šli na společnou mši svatou, kterou sloužil P. Stanislav Trčka. Zpívali jsme mariánské písně a poděkovali jsme za to, že jsme se zde mohli zase sejít a vzpomenout i na ty, co už nejsou mezi námi. Po společném focení jsme se šli občerstvit do Hostince

na Maleniskách. Zde jsme si mohli opéct špekáčky k obědu a objednat si, co je libo. Obsluha byla velmi vstřícná a příjemná, tak jako vždy. Příjemně strávené dopoledne jsme zakončili zpěvem s harmonikářkou paní Dostálkovou. Děkuje-

me všem účastníkům a spolupracovníkům, kteří se podíleli na této povedené akci.

Anna Martincová, Karolína Žáčková

Charita Olomouc

26. ročník Samaritán Open zná svého vítěze

Desítky klientů z azylových domů a nocleháren z celé Moravy se sjely ve čtvrtek 25. května 2017 do Velkého Týnce na Olomoucku, aby se utkaly v tradičním fotbalovém turnaji pro lidi bez domova. Sportovního zápolení se zúčastnilo šest týmů: Charita Olomouc, Azylový dům Samaritán Otrokovice, Charitní dům sv. Františka v Ostravě, Armáda spásy Krnov, Podané ruce Olomouc a Bethel Karviná. Vítězem letošního ročníku se staly Podané ruce Olomouc. V pořadí již 26. ročník pořádalo středisko Samaritán pro lidi bez domova Charity Olomouc.

Sportovního klání v malé kopané se zúčastnily týmy hráčů z celé Moravy. „Turnaj je příležitostí k nezávaznému setkání pracovníků a klientů sociálních služeb zaměřujících se na lidi bez domova,“ uvedl Jaromír Kytlica, jeden z organizátorů Samaritán Open. Družstvo za Charitu Olomouc začíná s přípravami na fotbalový turnaj už od dubna. „Scházíme se každé úterý až do konce září. Pro klienty je to takový pevný bod v týdnu, kdy tráví čas volnočasovou aktivitou, která je pro ně zároveň bezpečným místem setkávání. Mnozí z klientů se potýkají se závislostí na alkoholu, vím, že v den tréninku sami se sebou bojují a snaží se nepít,“ přiblížil Tomáš Pavlíček, terénní pracovník a vedoucí oddílu v jedné osobě. Charitní fotbalový tým je složený z klientů, pracovníků a dobrovolníků, z nichž každý tvoří zhruba jednu třetinu počtu členů. „Od dubna do září se na trénincích protočí asi 15 klientů z azylového domu, ale i nocleháren a terénu, to znamená lidí, kteří žijí v nějakém provizorním zázemí, jako jsou zahradní chatky či squaty. Mnozí hráli fotbal, když byli mladí a účast v turnaji je pro ně příležitostí zahrát si na umělé trávě, což je událost,“ pokračuje Tomáš Pavlíček.

Pan Radim Bertalan žil na ulici celých pět let: „Od doby, kdy mi umřel bratr, jsem byl bez domova. Občas jsem přebýval pod mostem nebo u kamarádů, někdy i u rodičů.“ Jeho osud ale nebyl lidem v blízkém okolí lhostejný. Poradili mu, aby se obrátil na Charitní dům sv. Františka. Na Samaritán Open do

Velkého Týnce nyní dorazil spolu s osmičlenným družstvem z Ostravy jako kapitán fotbalového mužstva.

Pravidla fotbalového turnaje jsou přísná. Hráč pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek je okamžitě vyloučen, v případě užití vulgárních slov a nadávek obdrží hráč žlutou kartu, při jejich opakovaném užití je z hřiště vykázán. Minulé ročníky však ukázaly ohromné sebezapření a nadšeného sportovního ducha všech hráčů fotbalových družstev. Letošní atmosféra turnaje byla bojovná, ale přátelská, pokud hráči zrovna neměli utkání, mohli se zapojit do doprovodné soutěže ve střelbě ze vzduchovky.

O putovní pohár bojovali všichni účastníci s plným nasazením. V závěrečném finále svedli tuhý souboj o první místo Olomoučtí. Podané ruce Olomouc se utkaly s olomouckou Charitou a vyšly vítězně 3:1. „Družstvo Charity Olomouc se umístilo na krásném druhém místě, přičemž náš hráč byl vyhodnocen jako nejlepší brankář turnaje,“ okomentovala výsledky jedna z organizátorek Samaritán Open Barбора Cigánková. Hlavními cenami pro výherce byly fotbalové a volejbalové míče, ale i balíčky s hygienickými potřebami a trvanlivé potraviny.

Vítězům letošního Samaritán Open 2017 co nejsrdečněji blahopřejeme!

Výsledky SAMARITÁN OPEN 2017:

1. Podané ruce Olomouc
2. Charita Olomouc
3. Azylový dům Samaritán Otrokovice
4. Armáda spásy Krnov
5. Charitní dům sv. Františka Ostrava
6. AD Armády spásy Krnov

*Eva Štefková, Charita Olomouc
FOTO: Bára Cigánková*

Noc kostelů. Charita Olomouc představila své poslání v katedrále

Olomouc - Návštěvníky katedrály sv. Václava provedla v pátek 9. června bohatou historií poskytovaných služeb na území olomouckého děkanátu prezentace Charity Olomouc instalovaná v chórové kapli. Představila služby pro lidi bez domova, nemocné, hendikepované a opuštěné, jak se postupně rozvíjely v souladu s potřebami doby až do současnosti.

Prezentaci oživily poeticky laděné, nevtíravé, leč silně vyprávějící fotografie ze života lidí bez domova – autentické snímky na pomezí dokumentu a umělecké tvorby z dílny známého fotografa profesora Jindřicha Štreita. Účastníkům byly k dispozici rovněž materiály o poskytovaných službách včetně potřebných informací, které poskytli pracovníci a dobro-

volníci Charity Olomouc. Do katedrály zavítalo v pátek u příležitosti Noci kostelů celkem 2 393 návštěvníků.

Caritas – milosrdná láska, která se sklání k chudým, slabým, nemocným a jakkoliv jinak trpícím lidem v duchu Kristových slov: „Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.“ (Mt 25,35-36)

Eva Štefková, Charita Olomouc

FOTO: Xiaolu Han, dobrovolník Charity Olomouc

Život je těžký, ale to je v pořádku

Reflexí tématu vůle ke smyslu nad dílem zakladatele logoterapie Viktora Emanuela Frankla zahájil Pavel Kosorin, ředitel Centra sociálních služeb Armády spásy, v pátek 2. června odborné setkání pracovníků v rámci oslav 25. výročí Charity Olomouc. V praktické části programu vnesl do charitních vod inspiraci z komerční sféry energií sršící Slaven Elčić, ředitel služeb společnosti EYELEVEL. Hloubka promyšleného tématu první přednášky se tak propojila s možností aplikace nových pohledů a směrů do neziskovek přímo s praxí.

Lidé jsou jako chytré telefony

„Neřeknu vám nic nového, protože smysl života si musí najít každý sám,“ sdělil účastníkům Pavel Kosorin, mimo jiné spisovatel a autor více než desítky publikací aforismů, nad svojí nejoblíbenější a zároveň jednou z nejprodávanějších knih v oblasti psychologie „Vůle ke smyslu“ Emanuela Frankla. „Smysl lze najít vždy, za jakékoli situace, v jakémkoli věku. V Armádě spásy stále slyším, že to nejde, že se nedá nic dělat, ale odrazit se člověk může, teprve až klesne na úplné dno. A právě tam, kde situaci nemůžeme změnit, ji můžeme proměnit tím, že přetvoříme sebe! V čím horší situaci jsme, tím větším hrdinou se můžeme stát. Život je těžký, ale proč by měl být jiný,“ parafrázuje Pavel Kosorin slova svého dalšího oblíbence, jímž je psycholog Scott Peck.

V praxi to znamená neřešit, kdo udělal chybu, ale hledat jak to udělat, aby se to změnilo. A především si vážit člověka, ke kterému přistupujeme, a zacházet s ním slušně. „My, pracovníci v sociálních službách, se někdy stavíme do situace: Vy to nemáte, my vám to dáme. Ale to je pohled zvnějšku. Ano, my

mu to dáme, ale to není vše, co ten člověk potřebuje. Lidé jsou jako chytré telefony, obsluhují se jemným dotykem,“ pokračuje v úvahách nad smyslem sociální práce a dodává: „Včera mě zastavil jeden klient, zamával na mě, rád jsem si vyslechl, že má práci, podařilo se mu sehnat bydlení, ano, zázraky se dějí, Hospodin se ujímá právě těch, kteří jsou nužní, zdevastovaní a na dně. Avšak jsme to na prvním místě my, o koho tady jde, ne naši klienti,“ doplňuje. Je třeba začít sám u sebe, být jako ten pohár, který přetéká (Ž 23), abychom načerpali a dávali ze svého nadbytku těm, kteří žízní...

Nedemotivovat a odstraňovat překážky z cesty

Slaven Elčić, Company Services Director EYELEVEL, otevřel v úvodu diskuzi nad tématem firemní kultury. „Co nás spojuje a odlišuje od druhých? To, čemu věříme, sdílené principy a hodnoty, věci, které vždy děláme a které nikdy neděláme,“ rozvíjí námět v interakci s účastníky Elčić. V tématu věnovaném firemní kultuře – ve smyslu nástroje pro řízení i zlepšování – ukazuje způsob a principy práce organizace EYELEVEL, která se v krátké době z malé společnosti stala globální firmou, působící na všech kontinentech. Přístupy k práci a komunikaci, sdílené Elčićem, obsahují bohatou inspiraci pro neziskový sektor, a to jak pro management a personální pracovníky, tak pro sociální pracovníky ve vedoucí pozici. „Pro nás je důležité lidi nedemotivovat, ale odstraňovat demotivátory z cesty, neříkat jim, jak to mají udělat, ale postarat se, aby jim v tom nikdo nepřekážel. Otevřít možnosti, a pak se jim uklidit z cesty... Nechat je pracovat a dělat to, co chtějí a přitom si stále poskytovat zpětnou vazbu,“ prozrazuje know-how společnosti Slaven Elčić.

V reflexi nad uplynulým čtvrtstoletím sociální práce se tak otevírá Charitě Olomouc – i díky další navazující spolupráci s přednášejícími – možnost vykročit do budoucnosti s novými podněty. **Workshopu s názvem „Jiné pohledy na pomoc potřebným jako zdroj inspirace“ se účastnilo kolem 60 pracov-**

níků z Charity Olomouc a dalších Charit (Kojetín, Uherský Brod, Vsetín, Luhačovice) v olomoucké arcidiecézi.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Výroční zprávu k 25. jubileu Charity Olomouc doprovází fotografie Jindřicha Štreita

Olomouc - Charita Olomouc si připomněla v pátek 2. června čtvrtstoletí od doby svého obnovení v roce 1992. Oslavy zahájila mše na poděkování za 25 let, slavnostní koncert Smyčcového komorního orchestru Sinfonia ZUŠ Žerotín a závěrečná zahradní slavnost v prostorách dominikánského kláštera. K čtvrtstoletí svého trvání si Charita Olomouc nadělila Výroční zprávu 2016 s fotografiemi profesora Jindřicha Štreita z olomouckého cyklu „Kde domov můj“.

Dva roky doprovázel přední český fotograf zaměstnance střediska Samaritán do terénu za lidmi, kteří žijí na periferii města Olomouce v provizorních podmínkách. Spolu s terénními pracovníky se postupně vypravil nejen do squatů, zahradních chatek, sociálních bytů, azylového domu, ale i do osamělého srubu v lese či pod mosty. Citlivým zachycením každodenního života lidí bez domova postupně vznikl soubor fotografií, který dokumentuje nesnadný život těch, kteří se z nejrůznějších příčin ocitli bez zázemí a živoří často v nuzných podmínkách.

Snímek na titulní straně Výroční zprávy 2016 vytvořil Jindřich Štreit přímo na nádvoří Charity Olomouc. Šeď dlažebních kostek a kamenů, které za více než dvě desetiletí prošlapaly tisíce lidí ocitajících se v nouzi, patří neodmyslitelně k obrazu organizace. Kdo zná olomouckou Charitu, zná důvěrně atmosféru onoho vnitřního prostoru, kde před nízko-rahovým centrem střediska Samaritán postávají přes den skupinky lidí čekajících na teplou polévku nebo ubytování v noclehárně. Mnozí přišli o střechu nad hlavou a Charita je často jejich jedinou možností, kde se mohou v zimě ohřát, za všech ročních období najíst, vyprat si věci či obdržet nové potřebné oblečení z charitního šatníku.

Ohlédnutí zpět i nové výzvy

Fotografie Jindřicha Štreita jsou dokumentárním svědectvím o fenoménu dnešní doby, k němuž bezdomovectví bezesporu patří. „Po roce '89 začali být lidé bez domova mezi

námi vidět. Od počátku jsme se zaměřili na to, jak příliv lidí zvládnout, rozklíčovat potřeby a podle toho nastavit formu pomoci. Vedle ubytoven vznikly noclezy, soustředili jsme se také na pomoc v denním centru, otevřeli jsme ordinaci pro lidi v nouzi, kde poskytujeme odbornou zdravotní péči. Není možné ve výroční zprávě obsáhnout v plnosti celou šíři práce všech námi poskytovaných služeb,“ uvedla ředitelka Charity Olomouc Ludmila Gottwaldová.

Devět fotografií Jindřicha Štreita tak vytvořilo obrazový rámec k představení činnosti všech šesti středisek Charity Olomouc včetně příběhů a obrazové statistiky provozovaných služeb, která je nově znázorněna pomocí piktogramů. Odpovědi hlavních představitelů organizace na položené otázky v úvodu publikace přináší několik úhlů pohledu na charitní práci spolu s reflexí o poslání Charity – být viditelným znamením Boží lásky ke světu a člověku. „Dovolím

si tvrdit, že není hotovo. Jsme stále na cestě. Stále přichází nové situace a s nimi nové výzvy. To nás naléhavě vybízí k tomu být ve střehu, snažit se pochopit a jednat,” podotýká k jubilejnímu roku organizace a jejímu dalšímu směřování

v budoucnu duchovní správce Charity Olomouc P. Ladislav Švirák.

Eva Štefková, Charita Olomouc

Příběhy o pomoci nejpotřebnějším. Postní almužna 2017

Díky sbírce probíhající v postním období je prostřednictvím Charity každoročně poskytnuta pomoc rodinám i jednotlivcům v nouzi. V letošním roce činil finanční dar Postní almužny v olomouckém děkanátu 124 966 Kč. Výtěžek tak převýšil loňskou částku o více než deset tisíc korun. Finanční dary věnuje Charita Olomouc ve spolupráci s farnostmi formou přímé pomoci nejpotřebnějším. Letos pomohla z výtěžku Postní almužny například rodině se čtyřmi dětmi na potřebnou rehabilitaci pro hendikepovaného syna či nemocné ženě, která přišla o střechu nad hlavou...

Přišla o zázemí a poslední finance

Paní Vladimíra bydlela na ubytovně. Bez domova se ocitla poté, kdy jí byl ukončen pronájem z důvodu rekonstrukce. Na Krizové centrum Charity Olomouc přišla bez financí - poslední úspory použila na hledání nového bydlení a zaměstnání. Ženu v důchodovém věku ubytovala Charita Olomouc v Azylovém domě pro ženy. V té době byla paní Vladimíra evidována na Úřadu práce v Olomouci, avšak vzhledem ke zdravotnímu stavu i věku si začala vyřizovat starobní důchod. Nepodařilo se jí však doložit dva roky zaplaceného pojištění z období, kdy podnikala. Pokud by neuhradila částku kolem 5 tisíc, nebyl by jí starobní důchod přiznán. Sama byla schopna zaplatit z uvedené částky pouze čtvrtinu. Díky postní sbírce vyplatila Charita paní Vladimíře příspěvek 4 tisíce korun. Přiznání starobního důchodu bylo pro paní Vladimíru významným mezníkem. Našla si nový podnájem včetně brigády na přivýdělek.

Požár jí vzal střechu nad hlavou

Paní Alena bydlela po smrti manžela v dřevěné roubence na vesnici. V ranních hodinách se dům ocitl v plamenech. Paní Alena zachránila holý život tím, že vyskočila z přízemního okna. Dům celý shořel. Pár dnů pobyla v nemocnici, v současné době bydlí u dcery na vesnici u Olomouce. Dcera, samoživitelka, však nemůže mamince pomoci finančně, sama vychovává 2 děti – jedno je navíc zdravotně znevýhodněné. Paní Alena časem obdrží mimořádnou okamžitou pomoc z dávek pomoci v hmotné nouzi, avšak vyřízení žádosti nějakou dobu trvá. Paní Aleně chybí peníze na léky, které nezbytně potřebuje, spolu s dcerou se jim nedostává finančních prostředků na pokrytí nákladů na cesty za vyřízením potřebných dávek na daleký sociální úřad, který je v jiném kraji, včetně obstarání náhradního bydlení a vyřízení pojistky za dům. Charita Olomouc poskytla paní Aleně potřebné zimní oblečení a ložní prádlo včetně postele, která

byla dopravena do bydliště dcery. Z Postní almužny dále uhradila platbu za léky a benzín na cesty za vyřízením dávek na úřad práce do dalekého města a na obecní úřad obce, která paní poskytne náhradní ubytování.

Vysoké náklady na potřebnou léčbu pro syna

Petr a Jana mají velkou rodinu. Ke třem dětem v předškolním a mladším školním věku nyní přibude čtvrté. Jedno z dětí, druhorozený syn, má od narození diagnostikovanou mozkovou obrnu. Rodina má zvýšené výdaje z důvodu doporučené rehabilitace pro syna. Jedná se o vysoce intenzivní pohybovou terapii „Klim Therapy“, která v České republice sklízí poměrně značné úspěchy, ale zdravotní pojišťovna na ni nepřispívá. Finanční prostředky na léčbu pro syna získávají rodiče obtížně z vlastních nepříliš vysokých příjmů, od širší rodiny a též prostřednictvím nejrůznějších nadací. Charita Olomouc přispěla z Postní almužny na úhradu potřebné rehabilitační terapie pro syna s mozkovou obrnou 10 tisíc korun a ulehčila tím rodině shánění finančních prostředků na další nákladnou léčbu.

Děkujeme všem dárcům za finanční prostředky, které věnovali v rámci Postní almužny 2017 na pomoc lidem, kteří se ocitli v nouzi.

Eva Štefková, Charita Olomouc

Foto: Jindřich Štreit

Nové středisko psychosociální pomoci a přípravná fáze transformace střediska pro lidi bez domova

Sloučením střediska pro krizovou pomoc a poradenství a střediska pro lidi s duševním onemocněním vzniklo s platností od 1. června v rámci poskytovaných služeb Charity Olomouc nové středisko psychosociální pomoci sv. Vincence a Kryštofa. Důvodem změny je prostorové oddělení dvou cílových skupin – lidí nalézajících se v akutní krizi a lidí bez domova. Přesun části služeb pro lidi v krizi ze stávajících prostor ve Wurmově ulici přinese od 1. července rovněž transformaci střediska Samaritán pro lidi bez domova, která se bude týkat především organizačních změn v poskytování služeb.

Nově vzniklé středisko psychosociální pomoci sv. Vincence a Kryštofa zahrnuje od 1. června celkem pět sociálních služeb: Bezbariérovou tréninkovou kavárnu, Dům sv. Vincence a Podporu samostatného bydlení pro lidi s duševním onemocněním, dále služby Krizového centra včetně Dluhové poradny pro lidi ocitající se v krizi. Ambulantní forma Krizového centra a Dluhová poradna bude od 1. července nově přesunuta z Wurmovy 5 na ulici Řezníčkovu 8. Pobytová forma Krizového centra zůstává nadále ve Wurmově ulici.

Provoz ani kapacita Dluhové poradny se nemění. U ambulantní formy Krizového centra bude změněn provoz s účinností od 1. července, a to pondělí až pátek od 8:00–18:00, o víkendech a státních svátcích od 8:00–16:00. U pobytové formy Krizového centra bude provoz od pondělí do pátku od 8:00–18:00, o víkendech a státních svátcích od 8:00–16:00. Po těchto hodinách bude pro ubytované klienty k dispozici nepřetržitě pracovník na mobilu, který poskyt-

ne klientům krizovou intervenci po telefonu nebo v případě potřeby přímo na místě. „Do budoucna se chceme zaměřit na rozvoj terénní formy Krizového centra za podpory služeb pro lidi s duševním onemocněním, případně i dalším rozšířením o tuto cílovou skupinu,“ uvedla vedoucí střediska Milena Brzobohatá.

V souvislosti se vznikem nového střediska psychosociální pomoci a přestěhováním části služeb pro lidi v krizi dozná prvních připravovaných změn i středisko Samaritán pro lidi bez domova. Od 1. července dojde ke sloučení služeb Azylového domu pro muže a ženy, což v praxi znamená, že bude jeden tým pracovníků k dispozici jak mužům, tak i ženám ubytovaným v oddělených prostorech. Stejný tým, doplněný o externí pracovníky, bude zajišťovat také provoz nocleháren pro muže a pro ženy. „Noclehárny budou mít částečně změněnou provozní dobu. Příjem žen do služby bude od 17:30 do 19:00, příjem mužů od 18:00 do 19:00,“ upřesnil Jaromír Kytlica, zástupce vedoucího střediska Samaritán.

Společně se změnou a omezením služebny ve dvoře dojde k předání některých úkonů, jako je například provozování veřejného WC pro klienty, poštovní služba pro klienty, kontaktní místo pro veřejnost včetně agendy na nízkoprahové denní centrum. „Pracovníci v sociální službě Azylový dům již nebudou mít základnu výkonu práce na služebně, ale v prostorách méně dostupných veřejnosti, zato blíže ke klientům,“ vysvětlil Jaromír Kytlica.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Oblastní charita Uherské Hradiště

Mše sv. za zaměstnance a uživatele Charity

Ve čtvrtek 8. června 2017 na svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze, byla sloužena mše sv. za opatrované a doopatrované uživatele služeb, zaměstnance a jejich rodiny a dobrovolníky naší Charity. Mši sv. sloužil O. Augustin, OFM, rektor kostela Zvěstování Panny Marie v Uh. Hradišti.

O. Augustin v kázání zmínil, že máme Boha milovat celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a silou. Jako

nedokonalí lidé vnímáme, že sami toho nejsme schopni, potřebujeme k tomu zakoušet Boží Lásku. Je důležité se proto otevřít Bohu a Jeho Lásce a On nás k této lásce ve své dobrotě uschopní. Kéž Duch sv. toto dílo v nás koná, vyprošuje

*Jiří Strogan,
pastorační asistent Oblastní charity Uherské Hradiště*

Za vzpomínkami do knihovny

Výstavu historických fotografií Starého Města s názvem „Tak šel čas...“ navštívili senioři z Centra denních služeb. Fotografie zapůjčené od místních obyvatel a dále ze sbírky Slovákého muzea si senioři mohli prohlédnout v prostorách Městské knihovny ve Starém Městě. Poutavé černobílé snímky byly tak vhodným prostředkem k oživení vzpomínek seniorů na historickou podobu známých částí tohoto města, např. Schindlerova mlýna, vily bratří Mayů nebo sportovního areálu na Širůchu. Na snímcích byly k vidění také výjevy z běžného života lidí, ale zobrazovaly i méně příjemné události, jako byly např. povodně. Na závěr měli senioři také možnost zhlédnout několik odborných publikací věnovaných právě historii Starého Města či Uherského Hradiště. Touto cestou bychom chtěli poděkovat pracovnícím místní knihovny za milé pozvání a příjemně strávený čas.

Pavčina Šmerdová, DiS.

Charita zvala na výlet do Bojníc na zámek i do ZOO

Oblastní charita Uherské Hradiště uspořádala pro své zaměstnance a rodinné příslušníky zájezd na Slovensko do Bojníc. Krásnou slunečnou sobotu 27. května si na zájezdu užilo 48 výletníků.

Ráno jsme vyjeli přesně v 7 hodin od sídla Charity. Cesta autobusem nám rychle ubíhala, jelikož jsme vyslechli nejen přednášku o historii města Bojnice, ale následně i soutěžili ve vědomostním kvízu o ceny. Po necelých dvou hodinách jízdy jsme dorazili do cíle naší cesty. Přivítal nás majestátní hrad Bojnice, dle paní průvodkyně nejkrásnější na Slovensku. Nejstarší interiéry gotického hradu pocházely už z 12. století. Mezi zajímavosti, které jsme zhlédli při prohlídce, patřila hradní kaplička, salónek se zlatým stropem, komnaty obohacené o dobové kostýmy, hradní studna, kam mohli zájemci o splnění přání vhodit své mince, kočár grófa Pálfyho a jeskyně se dvěma jezírky v podzemí hradu. Celkem jsme zdolali 620 schodů. Během prohlídky se někteří účastníci středního věku rozpomněli na slovenštinu z dob, kdy jsme se Slováky žili ve společném státě, a začali „hovorit“ po slovensky“. To jim vydrželo celý den až do odjezdu zpátky domů.

Příjemnou procházkou po kolonádě města jsme se přemístili do hotelu Lipa, kde byl zajištěn hromadný oběd. S nasycenými žaludky jsme se vydali za dalšími zážitky. Následovalo překvapení organizátora zájezdu Jiřího Strogana, který nám zajistil komentovanou prohlídku kostela

sv. Martina, biskupa z Tours. Místní pan farář nás seznámil s historií této sakrální památky, která patří mezi nejstarší v regionu Horní Nitra. Dalším bodem programu byla návštěva zoologické zahrady. Tady si přišly na své zejména děti. Koho nelákala zvířata, mohl se vydat do

termálních lázní s wellness, a udělat tak něco pro své zdraví. Termální voda léčí pohybový aparát, takže v modrém, zeleném, žlutém a venkovním bazénu jsme mohli zregenerovat svá těla. Krásné slunečné počasí ke koupání přímo vybízelo, a tak jsme se během dne hezky opálili. Ve stáncích s různými suvenýry a dobrotami jsme si nakoupili poslední dárky a v 18 hodin vyjžděli z Bojnic k domovu. Cesta nám rychle ubíhala, protože členové sboru CHRPA se činili a zazpívali nám hity ze svého bohatého repertoáru. Závěrem zazněla ještě pohádka v přednesu Jiřího Strogana, kterému spolu s řidičem autobusu patří velký dík za organizaci tohoto krásného zájezdu. Děkujeme a těšíme se na další!

Oblastní charita Uherské Hradiště

Charita Valašské Meziříčí

Charita Valašské Meziříčí rozšiřuje vozový park

Třicet osobních automobilů se může někomu zdát moc, jinému málo. Představme si území, na kterém Charita Valašské Meziříčí poskytuje své služby. To sahá od Horní Bečvy, Valašské Bystřice přes Rožnov pod Radhoštěm, Valašské Meziříčí po Kelč a Hranicko. Jsou to dva mikroregiony Valašskomeziříčsko – kelečsko a Rožnovsko, kam Charita jezdí za svými klienty. Bez vyhovujícího vybavení aut by tento rozsah poskytování služeb nebyl možný. Aby rozsah i kvalita služeb byla zachovaná, dochází v současné době k rozšíření vozového parku. Podařilo se nám uspět se žádostí o finanční podporu v rámci programu Ministerstva práce a sociálních věcí Rozvoj a obnova materiálně technické základny sociálních služeb.

Projekt s názvem Podpora mobility sociálních služeb Charity Valašské Meziříčí byl podpořen částkou 1 421 322 Kč. V rámci veřejné zakázky byla vysoutěžená cena 1 895 097 Kč. Spoluúčast Charity Valašské Meziříčí ve výši 473 775 Kč byla uhrazena z prostředků Tříkrálové sbírky. Za vysoutěženou částku jsme pořídili tři automobily Škoda Fabia Activ a jeden devítimístný Opel Movano s úpravou pro převoz dvou osob na invalidním vozíku.

Dva nové automobily budou sloužit Centru služeb pro seniory a lidi se zdravotním postižením v Rožnově pod Radhoštěm k plnění jejich pracovních povinností včetně rozvozu obědů, ale také klientům k přepravě do zařízení, k lékaři, do škol a k vyřízení běžných záležitostí. Jedno auto budou mít k dispozici pracovníci služeb pro lidi bez domova a v krizi. Opel Movano pak bude využíváno klienty všech služeb Charity Valašské Meziříčí.

*Ing. et Bc. Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Charita Vsetín

Charita Vsetín slavila čtvrtstoletí!

V letošním roce slaví Charita Vsetín 25 let od svého založení. Po celou tuto dobu pomáhá skrze síť služeb potřebným lidem v našem regionu. Ve středu 17. května 2017 uspořádala k tomuto významnému výročí slavnost. Pojdme se spolu ohlédnout za jejím průběhem.

Oslavy byly zahájeny brzy ráno mší svatou, slouženou jako poděkování za 25 let úspěšného působení Charity Vsetín. Spolu s panem děkanem Františkem Králem ji koncelebroval Monsignor Bohumír Vítasek, prezident ACHO, který pak během dopoledne navštívil jednotlivá střediska Charity a pohovořil se zaměstnanci.

Hlavní průběh oslav probíhal odpoledne na Dolním náměstí, které se rychle zaplnilo stánky, kde se prezentovaly jednotlivé charitní služby. Pracovnice osobní asistence připravily pro návštěvníky zajímavé aktivity v podobě cvičení na trénink paměti, které kromě doplňovaček zahrnovaly také poznávání různých druhů rostlin a vůní. Stacionář pro seniory Magnolia a středisko sociální rehabilitace Camino nabízely ručně vyráběné výrobky svých uživatelů, Charitní ošetrovatelská služba možnost měření tlaku zdarma a pracovnice Charitní pečovatelské služby poskytovaly zájemcům o tuto službu cenné rady. Vyrostlo zde

také pódium pro vystoupení kapely Docela a skupiny Rope Skipping (skákání přes švihadla) pod vedením Stefanie Zonygové (Alcedo Vsetín). Pro sportovní vyžití dětí sloužil skákací hrad, zapůjčený z AI-

ceda. Další sportovní aktivitou byla možnost zastřílet si z luku za bedlivého dohledu pracovníků Zrnka a Sidery. U stánku Nizkopražského zařízení Zrnko si děti mohly navíc vyrobit tzv. „placku“ a dostat nafukovací balónky, o které byl mimořádný zájem.

V rámci konání Vsetínského týdne pro Fair trade byla v jednom ze stánků otevřena férová kavárna občanského sdružení Líška Vsetín, kde si bylo možno pochutnat na výborné poctivé kávě ze spravedlivého obchodu.

Program svým slovem provázela paní Josef Scharf, který celou moderaci zvládal s přehledem, šarmem a humorem sobě vlastním. Třetí hodina odpolední byla vyhrazena slavnostnímu přípitku a požehnání, které pronesl P. Jiří Sedláček, děkan ve Štípě, jenž před čtvrtstoletím stál u zakládání vsetínské Charity. Paní ředitelka Věra Dulavová se pak ujala rozkrojení narozeninového dortu, na jehož výrobě měly zásluhu šikovné ruce našich kolegyně Boženy Czudkové a Šárky Krátké.

Záštitu nad celou akcí převzal starosta města Vsetín Jiří Růžička a svojí účastí ji podpořili také místostarostové Simona Hlaváčová a Tomáš Pířka. K dalším vzácným hostům patřili bývalí ředitelé Dušan Trličík, Marie Handlová, Květoslava Othová a další bývalí zaměstnanci. K přání všeho dobrého do dalších let se připojili také zástupci Masarykovy veřejné knihovny, která je naším dlouhodobým partnerem společných veřejných aktivit. Všichni jsme se shodli na tom, že se celá oslava skvěle vydařila, provázelo ji krásné počasí, ale především radostná a pohodová atmosféra, která vyzáruje i z fotografií.

Naše poděkování a prosba o zachování přízně i v budoucnosti patří všem pracovníkům, kněžím a duchovním, dobrovolníkům, spolupracujícím organizacím, dárcům a všem lidem dobré vůle, kteří jakýmkoliv způsobem naši Charitu podporují.

Bc. Marta Koňářková, Charita Vsetín

Dobrovolnice: často jako jediní víme o hrozícím nebezpečí a můžeme mu zabránit

Blíží se konec školního roku a některé děti možná s napětím i obavami očekávají, jaké bude jejich vysvědčení. V následujícím rozhovoru jsem položila několik otázek paní Ing. Bohumile Holeňové, která se jako jedna z našich dobrovolnic věnuje právě doučování dětí ve vsetínském charitním zařízení Mimoškolní příprava Sidera.

Paní Holeňová, můžete se s námi podělit o to, jak dlouho jste registrovaným dobrovolníkem a jak jste se vůbec k dobrovolnictví jako takovému dostala?

Dobrovolníkem jsem dlouhá léta, registrovaným čtvrtý rok, a pamatuji si, co tomu předcházelo – informace v ohláškách v jednu neděli v našem kostele, že Charita hledá dobrovolníky na doučování. A tak se to stalo.

Jak často na Charitu (Sideru) docházíte a v čem konkrétně spočívá Vaše služba?

Do Sidery chodím během školního roku zpravidla každou středu odpoledne a podle momentální sestavy dětí, které tam v ten den docházejí, pomáhám s přípravou do školy, jak kdo potřebuje, hlavně s matematikou, někdy s češtinou a zeměpisem.

Co Vás vedlo k rozhodnutí pomáhat právě dětem, které mají problémy s učením?

Předně si myslím, že problémy s učením mají obvykle širší souvislosti a orientovat se jen na známky ve škole je chyba. Ze zkušeností s vlastními dětmi vím, že mnohem důležitější je vytvořit jim jistotu klidného domácího zázemí z jednoduchých a obyčejných věcí, pak se jim daří líp i ve škole, a tím nemyslím jen známky, ale i to, jak vycházejí s učiteli, spolužáky a vůbec. V doučování někdy jde i příprava na písemku líp, když si napřed povykládáme o něčem úplně jiném, třeba o fotbalovém tréninku nebo o filmu, anebo se podíváme do atlasu světa. Spíše než rozhodnutí pomáhat s učením to v mém případě bylo rozhodnutí trávit s nimi pro ně užitečně jednou týdně trochu času.

Co vám udělalo největší radost v této službě, co Vás potěšilo?

Zcela určitě to, když potkám některého bývalého „klienta“ mimo Sideru a jen tak „hodíme řeč“ – jak se máme, a zjištění, že to jde dobře. Ale samozřejmě potěšením je pro mě být jednou týdně členkou party pracovníků v Sideru. V kolektivu odborníků v pedagogice se i já něco naučím.

Jaká je spolupráce s vedoucí mimoškolní přípravy SIDERA?

Skvělá! Pracovat pod jejím vedením je velmi příjemné, protože je to člověk veskrze optimistický, přátelský a vstřícný ke všem, s obdivu-

hodným pedagogickým záberem. Je profesně velmi na výši, v maximálním rozsahu uplatňuje svoji pedagogickou odbornost.

V čem vidíte smysl dobrovolnické činnosti, co Vám přináší?

Smysl a potřebu dobrovolnictví dnes už asi nikdo nezpochybní, protože dobrovolníci jsou potřeba všude – v sociálních službách, volnočasových aktivitách pro mládež i seniory, ve zdravotnických zařízeních. Jeden můj kolega vždycky, když dojde řeč na financování neziskovek, říká: „Představte si, kdyby ty organizace, ti lidé v nich a ti dobrovolníci nebyli. Bylo by tu mrtvo.“ Mně osobně přináší příjemný pocit z toho, že si můžu svobodně vybrat, komu a jak věnuju trochu svého času.

Jste předsedkyní komise prevence kriminality na vsetínské radnici, jakým způsobem může, dle Vašeho názoru, dobrovolnictví přispívat k této prevenci?

Slovo dobrovolnictví má samo v sobě prevenci kriminality – volit dobro. Nevím, jak jinde, ale při práci s mládeží je často dobrovolník tím, kdo často jako jediný o všelijakých malých i velkých hrozících nebezpečích ví a dokáže jim zčásti nebo zcela zabránit.

Co byste doporučila někomu, kdo uvažuje o tom stát se dobrovolníkem?

Dobře zvažte svoje možnosti, čas, chuť, vyberte si, kam vás to nejvíce táhne, a jděte do toho!

Děkuji Vám za rozhovor.

Marta Koňářková, pastorační asistentka Charita Vsetín

HUMANITÁRNÍ POMOC

Haiti zabavilo děti na pražské Palmovce

Praha - Hračky haitských dětí? Jedině z odpadků. Zábavnou recyklací si užily děti, které zamířily v úterý 5. června do pražské Palmovky. O tom, jak udělat svět lepším, se dozvěděly ony, ale i dospělí návštěvníci akce U-držme se! Palmovka byla jednou z šesti pražských městských částí, které se zapojily do kampaně za udržitelný rozvoj. Tamní prostor tak zaplnily nejrůznější stánky zaměřené na ekologii, fairtrade atd. Jeden z nich byl i Charity.

Arcidiecézní charita Olomouc představila svou pomoc na Haiti, a to netradiční zábavnou formou. „Na Haiti je chudoba, takže tamní děti nemají hračky, jaké známe u nás. Vyrábějí si je třeba z odpadků. Mezi kluky vedou autíčka z kanystrů a nejrůznějších plastových nádob anebo také míče ze sáčků a provázků. Podobné hračky si zkusili vyrobit i školáci a děti v našem stánku na Palmovce,“ uvedla Klára Löffelmannová, koordinátorka projektů na Haiti.

Nůžky stříhaly, izolepy lepily, sáčky šustily, plastovky vrzaly... Malí šikulové se pustili do práce a odpad z krabic začal mizet. Domů pak odcházeli s novou kabelkou, chobotnicí, autíčky, příšerkami, balónek a dalšími věčičkami vlastní výroby. Kromě workshopu lidé v charitním stánku zhlédli i fotografie z Haiti s popisky, které přibližovaly tamní život. Ve stánku se prezentovala i Charita Česká republika. Ta přiblížila svou pomoc v Moldavsku, Mongolsku, Nepálu, Gruzii, Iráku, Sýrii, Zambii, Kambodži a v jižním Súdánu. Kromě vystavených učebnic pro školáky tam mohli návštěvníci obdivovat i fotografie pořízené v Sýrii a Kambodži.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Charitní pracovník byl k ruce zubaři. V Banátu ošetřili přes 80 lidí

Svatá Helena - Trhání kořenů a vyspravování zubních protéz. Takto nejčastěji pomáhal českým krajanům žijícím v rumunském Banátu zubař Jaroslav Navrátil. Jako dobrovolník působil týden v zubní ordinaci, kterou vybavila Oblastní charita Hodonín spolu s dárci ve vesničce Svata Helena. Na místě asistoval lékař Martin Zamazal z Arcidiecézní charity Olomouc.

Během sedmi červnových dní se zkušenému zubaři podařilo ošetřit 85 lidí. „Nejčastějším problémem pacientů bylo uhnívání kořenů, v jejichž důsledku se mohla do těla dostat infekce a zasáhnout nejrůznější orgány. Spousta z nich přinášela do ordinace i své zubní protézy, které bylo třeba vyspravit,“ přiblížil Martin Zamazal z Arcidiecézní charity Olomouc. Roli asistenta zubaře si vyzkoušel poprvé. V ordinaci se setkal u pacientů s velkou vděčností. Mnozí z nich totiž nemají na zdravotní péči peníze. O to důležitější je prevence. Oba muži tak zavítali i do školy. Tam Jaroslav Navrátil šířil mezi dětmi osvětu, jak se o své zuby dobře starat.

Situace v Banátu není růžová. Obyvatelé tamních českých osad se živí především rolnictvím. Polní hospodářství nevnáší, největší hospodář tak dokáže uživit maximálně 4-6 kusů dobytka. „Lijáky obvykle odplaví veškerou půdu do údolíček, a když nastane období velkého sucha, vše usychá, protože je tam nedostatek vody. Následuje-li několik špatných let za sebou, tamních lidí se zhostí velká bída. Jiná obživa v okolí totiž není, doly se zavřely

a továrny tu nejsou,“ nastínil důvody, proč v Banátu vládne chudoba, ředitel Oblastní charity Hodonín Václav Salajka.

Čeští zubaři přijíždějí do zubní ordinace ve Svaté Heleně jako dobrovolníci pravidelně. Oblastní charita Hodonín směřuje svou pomoc v Banátu především do českých vesnic. Dále spolupracuje s dětským domovem v Pietroasa Mare.

*Karolína Opatřilová, ACHO
Foto: Alois Hruza, Martin Zamazal*

Naplňte s námi Kontejner pro Haiti

Vyučít se švadlenou, mít lepší garderobu, vybavenou třídu či školní knihovnu, mít čím se ošetřit... Takto a mnohem víc pomůže chudým Haitřanům kontejner s materiální sbírkou, kterou Arcidiecézní charita Olomouc vyšle letos na podzim do Karibiku. Lidé můžou Kontejner pro Haiti začít plnit již v těchto dnech. Uvidíme, zda váhu zásilky posílí na maximálních 14 tun. **Sbírka Kontejner pro Haiti potrvá až do 30. září 2017.** Lidé dobré vůle tak do ní mohou přispět školními pomůckami, učebnicemi a knížkami ve francouzštině/angličtině, židlemi i lavicemi, sportovními, zdravotními a hygienickými potřebami a spoustou dalších věcí. „Budeme vděční také za letní oblečení a obuv, nejrůznější nářadí nebo i moskytiéry, které snižují riziko přenosu malárie. Stěžejní záležitostí je pro nás vybavit šicí dílnu, kterou otevřeli naši spolupracovníci v Gonaives. Haitřané se mohou na šicích strojích naučit řemeslu, získat tak práci a zároveň začít šít školní uniformy, které jsou pro haitské školáky povinné, přestože spousta jejich rodičů si je nemůže dovolit zaplatit,“ sděluje Klára Löffelmannová z Arcidiecézní charity Olomouc. Dále zdůrazňuje, že sbírka počítá hlavně se šlapacími šicími stroji, které jsou funkční. Elektrické by nebylo možné v jejich podmínkách zapojit, na Haiti totiž není dostatek přívodu elektřiny.

Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá na Haiti už 12 let. Za tu dobu zprostředkovala díky českým dárcům vzdělání víc jak 800 chudých dětí. Na místě zasahovala i bezprostředně po ničivém zemětřesení v roce 2010 a také loni na podzim po hurikánu Matthew, kdy se jí podařilo zajistit nové odolnější plechové střechy pro téměř 40 rodin, také školy a zničené kostely. Opět s pomocí českých dárců.

Potřebné věci do sbírky Kontejner pro Haiti mohou zájemci odevzdat na adrese Arcidiecézní charity Olomouc, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc každý všední den od 9 do 15 hodin nebo v dalších Charitách v Olomouckém, Zlínském a částech Jihomoravského a Pardubického kraje. Seznam svozových míst a podrobnosti o sbírce se dozvíte na www.haiti.cz. Vaše dotazy zodpoví také osobně koordinátorka projektů na Haiti Klára Löffelmannová na tel: 581 115 217, 739 500 402.

Do sbírky je možné přispět i finančně na účet: 43-9935450227/0100 nebo modlitbou.

DĚKUJEME!

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

KONTEJNER PRO HAITI

	<p>DO KDY: 30. 9. 2017</p> <p>KAM: KŘÍŽKOVSKÉHO 6 779 00 OLOMOUČ</p>		
		<p>VYBAVENÍ PRO ŠICÍ DÍLNU ŠKOLNÍ POMŮCKY ŠKOLNÍ KNIHOVNA ŽIDLE A LAVICE SPORTOVNÍ POTŘEBY ZDRAVOTNICKÉ POTŘEBY LETNÍ OBLEČENÍ A OBUV HYGIENICKÉ POTŘEBY NÁŘADÍ MOSKYTIÉRY</p>	<p>KONTAKT: KLÁRA LÖFFELMANNOVÁ TEL: 581 115 217 739 500 402 WWW.HAITI.CZ</p>

MŮŽETE PŘISPĚT I FINANČNĚ - Č.Ú.: 43-9935450227/0100 NEBO MODLITBOU